

Hovoriť deťom o Bohu, keď nemáte vieru

John Horvat II.

28. decembra 2019 ✚ *Spoločnosť*

Ste rodič bez viery, žijúci normálny život v dnešnej materialistickej spoločnosti. Sledujete, ako vaše deti rastú, a ste na ne hrdí. Vidíte však, že potrebujú v živote štruktúru a účel, ktorý im nemôžete zabezpečiť.

Chýba čosi, a to vašim deťom spôsobuje záchvaty depresie a úzkosti. Máte pocit, že by potrebovali niečo duchovné, ale vy sami nie ste nábožensky založení. Trápi vás to. Čo urobíte?

Vychovávať deti v dnešnom svete nie je ľahké. K dilemám rodičov treba pridať mnohé výzvy, s ktorými sa mládež musí vyrovnávať. Napríklad vedci hovoria o rastúcom výskyte depresií, úzkosti a dokonca aj samovrážd detí. Obeťami sa stávajú deti už vo veku piatich rokov.

Podľa nedávnej štúdie život bez náboženského presvedčenia a bez jeho praktizovania môže mať zásadný vplyv na životy malých detí a dospievajúcich. Rodičia by veľmi dobre urobili, keby u svojich detí rozvíjali vieru v Boha a brali ich do kostola. Je to akoby poisťná zmluva, ktorá pomáha garantovať pozitívne výsledky.

Prínosy náboženských obradov

Dôkazy v prospech Boha a náboženstva sú presvedčivé. Zistenia však ukazujú, že iba viera v Boha nestačí. Pravidelná účasť na bohoslužbách je spojená s angažovanosťou, ktorá prináša výsledky.

Štúdia z roku 2018 uverejnená v *American Journal of Epidemiology* prichádza k záveru, že výchova s náboženským presvedčením má pozitívny vplyv na duševné zdravie. Vedci z Harvardu zistili, že deti, ktoré sa týždenne zúčastňujú bohoslužieb, zaznamenali vyššiu mieru psychickej pohody a nižšie riziko duševných chorôb ako deti, ktoré bohoslužby nenavštevujú.

Pravidelná týždenná účasť na bohoslužbách a na živote Cirkvi znižuje pravdepodobnosť užívania drog, predčasných sexuálnych skúseností a iných nerestí. Náboženská výchova dáva deťom zmysel pre poslanie na tejto zemi, schopnosť odpúšťať a ochotu vykonávať dobrovoľnícku činnosť. Deti majú z toho nesmierny úžitok, pretože vedia, že majú milujúceho a osobného Boha, ktorému sa môžu zveriť. Myšlienka neba do nich vštepuje predstavu, že dobré skutky sú odmeňované a zlé trestané.

Drastické opatrenia: Lož

Výhody výchovy detí v náboženskom duchu sú také veľké, že niektorí odborníci odporúčajú drastické opatrenia. Dokonca aj ateisti musia uznať tieto prínosy. Keď sa neveriaci rodičia pýtajú terapeutky Ericy Komisarovej, ako odovzdať vieru svojim deťom, jej odpoveď je priama: „Klamať“. V jej článku zverejnenom vo *Wall Street Journal* (12-5-19) sa Dr. Komisarová domnieva, že nemajú na výber, pretože „Alternatívou je povedať im, že jednoducho zomrú a obrátia sa na prach.“

Tvrdí, že deti potrebujú Boha, aby sa vysporiadali s dnešným chaotickým svetom. Bez Boha má dieťa ťažkosti pri riešení dôležitých otázok týkajúcich sa života a smrti. Ich mladá myseľ potrebuje niečo, čo dá ich

existencii zmysel a čo prekračuje ničotu. Život je dosť zložitý aj bez toho, aby sme ich dospievanie komplikovali nihilistickým podtónom.

Domnieva sa, že deti potrebujú náboženstvo, pretože ono obsahuje všetky potrebné prvky na budovanie silného charakteru potrebného na boj proti úzkosti a depresii. Náboženstvo vytvára zmysel pre komunitu, ktorá vzdoruje dnešnému narcistickému individualizmu. Posilňuje identitu vo svete, kde ľudia nevedia, kto sú a prečo žijú.

Protirečenie modernity o Bohu

Samozrejme, že klamanie deťom o Bohu je sebazničujúce, pretože účel nesvätí prostriedky. Klamstvo je vždy zlé, najmä v náboženstve, ktoré odsudzuje hriech. Jej záver si však zasluhuje hlbšiu úvahu. Boh je životne dôležitý pre vývoj dieťaťa.

Boh existuje, bez ohľadu na to, čo si človek bez viery o tom myslí. Povedať dieťaťu, že „Boh neexistuje“, je taktiež lož, ktorá má závažné následky. Berúc do úvahy prínosy, ktoré viera v Boha má na vývoj dieťaťa, rodičia, ktorí nemajú vieru, by dobre urobili, keby našli nejaký spôsob, azda cez svojich veriacich priateľov a susedov, ako svoje deti priviesť k Bohu. Kvôli večnej spáse dieťaťa je tento krok priam naliehavý.

Moderný svet napriek všetkým dôkazom nechce deťom hovoriť o Bohu a o náboženstve. Štúdiá Harvardovej univerzity nie je jediná, ktorá potvrdzuje ich dobrý vplyv na vývoj dieťaťa. Tento záver potvrdzuje množstvo ďalších štúdií.

Nevedecký prístup

A predsa je odpoveď stále rovnaká. Modernita výsledky takýchto štúdií ignoruje. Ľudia zbožňujú vedu, akoby bola bohom. V prípade Boha a náboženstva sa veda nesmierne priaznivo vyjadruje o prínosoch viery v Boha.

Táto potreba je naliehavá a nepopierateľná, pretože ohrozenie duševného zdravia detí dnes dosiahlo krízové rozmery. Empirické dôkazy o Bohu a náboženstvo ako riešenie by boli dôvodom pre odovzdávanie viery, keď už pre nič iné, tak aspoň kvôli psychologickej pohode dieťaťa.

Veda však zaujíma opačný, nevedecký prístup. Vyhlasuje, že náboženstvo je nepriateľom pokroku.

Kresťanstvo považuje za detský mýtus, ktorý je útočiskom slabých ľudí. Všade na školách sa s Božím menom zaobchádza ako s nebezpečnou látkou. Modlitba je v triedach zakázaná. Kresťanské náboženské symboly nie sú povolené. Desatoro sa považuje za nebezpečné usmernenia, ktoré nemajú miesto vo verejnom priestore napriek tomu, že obsahuje pravidlá života v súlade s ľudskou prirodzenosťou.

Je to ako keby všetko, čo súvisí s náboženstvom, bolo rádioaktívne, pred čím treba deti za každú cenu chrániť. Od dospelých sa automaticky očakáva, že neveria v Boha.

Sekulárne fiasko

Je čas odsúdiť tento nevedecký prístup k Bohu a náboženstvu, ktorý na ľudí a na deti vyvíja tlak, aby neverili v Boha. Sekulárne vzdelávanie biedne zlyhalo, lebo mladým životom neposkytuje zmysel a cieľ. V stávke je večný život, ktorý nemožno premrhať vzdelávacími experimentmi, ktoré ničia istoty a podporujú hriech. Školy sa stali iba fabrikami na informácie, ktoré chrlia absolventov bez charakteru či pevných zásad.

Všetko začína deťmi. Ak budú mať bezbožné detstvo, ich dospelosť bude materialistická. Deti si zaslúžia to najlepšie, čo môže spoločnosť ponúknuť. To najlepšie je však v Bohu a v Jeho Cirkvi.

Rodičia, ktorých trápi, že nevedia odovzdať vieru svojim deťom, nemusia klamať. Možno by si mohli nájsť nejaký čas, aby sa pozreli na svoj vlastný život a uvažovali o Bohu. Môžu sa obrátiť na nekonečne dokonalého a milujúceho Boha, ktorý odpovedá na modlitby úzkostlivých detí – a utrápených rodičov.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/hovorit-detom-o-bohu-ked-nemate-vieru/>